

ZVESTI

Občasník cirkevného zboru

ECAV na Slovensku Liptovský Mikuláš

*Rozhovor
Zamyslenie
a kázeň
Zo života zboru
Recenzia*

NA ÚVOD

Milí bratia a milé sestry,

sviatky Veľkej noci boli prvé v poradí, ktoré slávila prvotná cirkev. Ukrývajú v sebe dve najdôležitejšie posolstvá. Prvým je Kristovo vzkriesenie! Veľkonočné ráno je tak silným fenoménom, že už 2000 rokov máme nedeľu ako deň pracovného pokoja, aby sme mohli v radosť sláviť Kristovo vzkriesenie. Druhým posolstvom Veľkej noci vyplývajúcim zo židovstva je spomienka na ukončenie otroctva Hebrejov v Egypte.

Radosť a ukončenie otroctva. Môže existovať niečo krajšie? Radosť z toho, že Kristus nám dal všetkým nádej! Ukázal nám večnosť, život, existenciu v bielych rúchach. A potom je tu vyslobodenie. Láskový Boh sa vždy, nech sme akokoľvek ponížení alebo frustrovaní, dotkne a urobí zázrak. Neustále myslím na príbeh Ruženy Gesundheit. V roku 1945 počas najväčších bojov a bombardovania sedeli v pivnici u Trnovských s nemeckými vojakmi. Bola práve Veľká noc. Nemeckí vojaci sa modlili kresťanské modlitby. A oni v tichu, aby sa neprezradili, židovskú modlitbu paschy! Keď sa ráno zobudili, do pivnice vtrhol vojak. „Kde sú Nemci?“ zakričal na nich. Nemci v noci ušli. Prvýkrát po šiestich rokoch sa nadýchli do úplne slobodného rána. Bola to ich pascha, ich Veľká noc!

Milí priatelia, neprajem Vám ani vody, ani maľované vajička (aj keď vzhľadom k cene by to bolo pekné pranie). Prajem Vám v prvom rade radosť z Kristovho vzkriesenia a Božej lásky. Prajem Vám, aby ste prežili a precítili nesmierny dar Boha, ktorým sme požehnaní. Druhé pranie? Ak sa nachádzate v bolesti, utrpení alebo vo svojom vnútornom otroctve, nech Vás Všemohúci Stvoriteľ oslobodí zázračne alebo obyčajne, na tom nezáleží. Len nech Vás opustí všetko, čo Vás ťaží a znepokojuje. Aby sme sa vo Veľkonočné ráno slobodne a radostne nadýchli.

Marián Bochnička
predsedajúci zbôrový farár

ZO SENIORÁTU, SLOVENSKA, SVETA

Zmena vo vedení LOS

Stanislav Grega sa k 1. januáru 2023 vzdal funkcie seniora. Popri vedení svojho nemalého aktívneho cirkevného zboru v Hybiach a novej potrebnej celocirkevnej služby Edukačno-misijného centra ECAV (EMC), ktorú poverene manažuje od 7.7.2021 a riadne od 1.1.2022, už nevedel plnohodnotne slúžiť celému seniorátu. Funkciu seniora Liptovsko-oravského seniorátu zastával štyri a pol roka s plnou zodpovednosťou a s veľkým nasadením v prospech cirkevných zborov a seniorátu ako celku. Jeho službu do ďalších volieb prevzala súčasná konseniorka Katarína Hudáková, ktorá, má v tejto oblasti bohaté skúsenosti, nakoľko dlhoročne seniorát sama viedla. Prajeme obom do ich služieb veľa požehnaní. **red.**

Pomoc Turecku a Sýrii

Pre Turecko a Sýriu vyzbierali slovenskí evanjelici 12 541,91 EUR. Výťažok bol v pondelok 20. marca 2023 zaslaný partnerskej organizácii v Nemecku Diakonii Katastrophenhilfe (DKH), s ktorou naša cirkev i naša diakonia v minulosti mnohokrát komunikovala a ktorá má obrovské skúsenosti s poskytovaním humanitárnej pomoci pri katastrofách po celom svete. DKH má väzby i na spoľahlivé sesterské humanitárne inštitúcie v Turecku.

prevzaté a upravené z www.ecav.sk

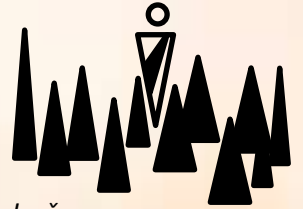
Novinky v službe Pongenovcov

Prinášame vám aj novinky od našich dlhoročných priateľov Pongenovcov, ktorí slúžia v Indii. Ich služba sa začína krok po kroku rozširovať. Práve sa dokončuje nadstavba ich domu pre potreby ubytovania učiteliek, resp. malých skupín ľudí, ktorí majú pri nich spoznávať Boží pohľad na svet, človeka a na praktické súčasti života. V týchto dňoch tiež zriaďujú vlastný chov rýb v menšom rybníku, aby výnosy z neho podporovali službu, v ktorej stoja. Vďaka Pánu Bohu za ich obetavú prácu a prikladáme aj niekoľko viet priamo od nich:

„Sme vďační za všetky aktivity, ktoré môžu u nás doma z milosti Božej prebiehať. Každé ráno sa stretáva živá skupinka škôlkarov, aby sa zoznámili so svetom, ktorý ich obklopuje. Sú takto v škôlke úplne prvýkrát a znamená to veľa nielen pre nich, ale i pre ich rodičov. Poobedia patria starším deťom z finančne slabých rodín. Klasickú školu si dovoliť nemôžu, a tak k nám aspoň chodia na doučovanie angličtiny a matematiky. Na sedem týždňov hostíme i skupinku mladých mužov, ktorí sa rozhodli pre tréning učeníctva. Ten organizujeme v spolupráci s priateľmi z Juhoafrickej republiky. Je to veľmi intenzívny kurz a veríme, že bude pre každého trvalým nasmerovaním života s Pánom Ježišom.“ **red.**

PASTIERSKY LIST

zboru biskupov

A vstali v tú hodinu, vrátili sa do Jeruzalema a našli zhromaždených jedenástich a tých, čo boli s nimi. Títo hovorili: Vskutku, vstal Pán... Lukáš 24,34-35

Milí bratia a milé sestry,

v dnešné veľkonočné ráno Vás chceme pozdraviť pozdravom Vzkrieseného: Pokoj Vám! Pokoj – dar, ktorý sa v posledných mesiacoch stratil v tme nepokoja, frustrácie, sklamania, strachu, utrpenia, bolesti a smrti. Obrovská vlna nepokoja, ktorá sa dvihla vo februári minulého roka, strháva mnohé ľudské životy, vnáša neistotu aj strach, rozdeľuje aj ničí nevinné životy. Akoby postavy pašiového príbehu ožili na scéne tretieho tisícročia a umývajú si ruky podobne ako Pilát, ktorý poznal pravdu, a predsa vydáva na smrť Nevinného. Hodnotovo pomýlený a zvedený ľud, ktorý prestal rozumieť Ježišovej ceste, si namiesto pravdy vyberá odsúdeného zločinca Barabbáša. Veľkňazi, farizeji a zákonníci, vidiac znížené referencie verejnej mienky, manipulujú dav krivými svedectvami a potvrdzujú vopred spečatený rozsudok – musí zomrieť. Dokonca aj kruh najbližších učeníkov sa pretrhol pod tlakom nepokojných udalostí a všetci Ho opustili. Nepokoj, sklamanie a rezignáciu prežívali aj dvaja učenici, ktorí po krutých udalostiach Veľkého piatku opúšťajú spoločenstvo Jeruzalema – rozpadnutú komunitu učeníkov.

Aj dnes, zvlášť po období pandémie v našej cirkvi štatisticky konštatujeme, že mnoho učeníkov opúšťa Jeruzalem, ostáva buď doma alebo mimo spoločenstva cirkvi. Niektorých odvádzajú od viery frustrácie, pochybnosti, sklamania. Iných zase, že prestali rozumieť podstate Kristovej cesty, iní možno podľahli lenivosti vo viere.

(pokračovanie na strane 8)

LÁSKA A POKOJ

Rada si spomínam na jednu sestru, ktorá pravidelne prichádzala na služby Božie a vždy, keď sme sa lúčili, povedala: „Pani farárka, len **láska a pokoj!** Iba to nám treba.“ V svojich 90-tich rokoch istotne vedela, o čom hovorí. Vdova, ktorá žila skromne, ale zbožne a k životu s Bohom viedla tiež svoje deti. Aj my poznávame, čo je to strach, samota, vieme aj to, čo je nenávisť a závišť. Nikoho z nás neobchádzajú problémy, choroby, starosti a bolesti rozličného charakteru. Pán Ježiš o tom dobre vie. Preto ešte pred svojou smrťou učeníkom prikazuje, aby sa vzájomne milovali. Pretože láska je: „**trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadúva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmyšľa zle, neraduje sa z nepravosti, ale teší sa s pravdou; všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádejá, všetko pretrpí.**“ /1K13,4-7/ Po svojom vzkriesení ich navštevuje s pozdravom: „**Pokoj vám!**“

Pokoj je veľkonočný dar vzkrieseného Krista. Vtedy pre apoštolov, dnes pre všetkých nás. Pán Ježiš nepraje svojim bohatstvo, moc, slávu, pocty či dlhý život, ale pokoj. A my si uvedomujeme, ako veľmi potrebujeme pokoj v duši, aký význam má pokoj pre našu spásu a tiež pre naše vzájomné spolunažívanie.

Prečo po ňom tak túžime? Lebo v našom vnútri je plno nepokoja, ktorý nás oddeľuje od Krista aj od seba navzájom. Hriech spôsobuje v našom vnútri nepokoj. Hriech je nepriateľ pokoja. Stavia medzi nami múry nelásky. Pokoj v našej duši ničí pýcha, lakomstvo, smilstvo, závišť, hnev... Pokoj ničí aj to, keď mlčíme pri hriechu iných, keď sa tešíme z hriechu iných, keď súhlasíme s hriechom iných, keď napomáhame hriechu iných... Nemôžem mať pokoj v duši, keď sa hnevám na brata či sestru. Pokoj prichádza cez čisté svedomie. K dobrému svedomiu nám pomáha modlitba, Božie slovo, prijímanie Večere Pánovej.

Staňme sa nástrojmi pokoja, zriekajme sa hriechu. Budujme pokoj, chráňme ho a šírme. Nielen slovom, ale najmä skutkami lásky. „**Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učenici, keď sa budete vzájomne milovať.**“ /J13,35/

Prajem sebe i Vám pri príležitosti sviatkov Veľkej noci slovami piesne z Evanjelického spevníka: Nech pokoj Boží a láska bratská vždy s nami je, nech pokoj Boží a láska bratská vždy s nami je. ES 656/11

*Lýdia Kordošová
zborová farárka*

DNES BUDEŠ SO MNOU V RAJI!

Priblížili sme sa k sviatkom Veľkej noci, ale ešte stále v nás doznieva obdobie pôstu a udalosti, ktoré sa odohrávali v tom dramatickom pašiovom príbehu v spojitosti s utrpením a smrťou Ježiša Krista.

Pán Ježiš pri ukrižovaní vyslovil sedem vzácných myšlienok, ktoré nám štyria evanjelisti zachytili rôznym spôsobom vo svojich evanjeliách. Len evanjelista Lukáš uviedol Ježišov výrok: Dnes budeš so mnou v raji! Bol adresovaný jednému z dvoch zločincov, ktorí boli ukrižovaní s Ježišom, tomu po pravici. Kresťanská tradícia uvádza, že sa volal Desmas. Pravdepodobne počul aj Ježišovu modlitbu za svojich trýzniteľov, ba aj ostatné Ježišove výroky na kríži. A to ho doviedlo k poznaniu, že Kristus trpí nevinne. Zahriakol aj svojho kumpána, ktorý sa Ježišovi rúhal, keď Mu adresoval výčitku: „Či nie si Ty Kristus? Zachráň seba i nás!“ Išlo doslova o rúhanie, ale za tými slovami mohla byť aj predstava „popredných mužov“, ktorí taktiež hovorili: „Iných zachraňoval; nech zachráni seba, ak je On Pomazaný Boží, ten vyvolený.“ Pripúšťali, že mnohým v národe Ježiš prinášal úľavu od bolestí. Teraz však visí pribitý na kríži a je jasné, že sa nemôže oslobodiť. Ako mohol byť Bohom poslaný Mesiáš, Boží vyvolený, keď nemohol zabrániť svojim nepriateľom, aby Ho ukrižovali, a nedokázal ani zázračne zostúpiť z kríža, ani vyslobodiť národ od politických predstaviteľov? K čomu by bol taký Mesiáš?

Ježiš nereagoval na slová zločince, ale zaznelo nádherné vyznanie, úprimná spoveď Desmasa: „Ani ty sa nebojíš Boha a si

celkom tak odsúdený!“ Áno, my trpíme právom, „lebo dostávame zaslúžený trest za to, čo sme spáchali, ale Tento neurobil nič zlého.“ Otvárajú sa mu oči a poznáva v Ježišovi Mesiáša, Záchrancu. Aj keď na sklonku života, ale dochádza v jeho živote k hlbokkej zmene, ba k viere.

Kto by to čakal, že na mieste plnom krutosti a utrpenia sa zrodí pokánie, odpustenie, viera a budú sa otvárať dvere do raja?! Napokon, nebolo to ojedinelé svedectvo, lebo aj z úst stotníka, „keď videl, čo sa stalo, oslavoval Boha“, zaznelo vyznanie: „Naozaj, tento človek bol spravodlivý.“ (L 23,47)

A z hĺbky jeho srdca vytryskne úpenlivá prosba: „Pane Ježiši, rozpomeň sa na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ Zločinec vyznáva svoju vinu pred Bohom, trestuhodnosť pred ľuďmi, ale aj vieru v Krista. Prosí o odpustenie a prijatie. V jeho mysli ide snáď o ďalekú budúcnosť, ale Ježiš ho odkazuje na bezprostrednú blízkosť svojho víťazstva nad smrťou. Pán Ježiš by mohol v tej chvíli myslieť len a len na seba, na svoje utrpenie, ale v poslednom okamžiku prijíma tohto hriešnika a potešuje ho slovami: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ Umierajúci Ježiš otvára svoju náruč umierajúcejmu zločincovi. Dnes, dnes sa to stane. Ježiš ho odkazuje na stav, do ktorého vstúpia veriaci bezprostredne po smrti.

Kajúci zločinec bude „ešte dnes“ zdieľať s Kristom onen raj, do ktorého aj Ježiš vojde po svojej smrti. Kde je Kristus, tam je život víťaziaci nad smrťou. Kto je s Kristom a verí v Neho, bude žiť,

aj keď umrie. (J 11,23-26,40) Prebýva v raji, nech by sme tento raj hľadali v ríši mŕtvych pod zemou alebo v nebi nad zemou.

V tých Ježišových slovách je odpustenie, ale aj vysvetlenie pre každého, kto činí pokánie a verí. Výsledkom je okamžité a plné prijatie u Boha. Uistenie, že po smrti, bez akéhokoľvek čakania, bude s Kristom. A vstúpi do raja, „kde smrť už viac nebude, ani smútok, ani plač, ani bolesť už viac nebude“ (Zjav 21,4), ba ani hriech.

Z toho plynie aj poučenie pre nás! Tie slová zazneli kajúcemu lotrovi. Znejú rovnako aj nám, nielen na Veľký piatok, pred Veľkou nocou, tak jednorazovo. Spreádzajú nás životom, len aby sme na ne nezabudli. Sú aktuálne, živé a nádejné oproti všetkej biede, hriechu a pomínutelnosti. Kristus už vtedy na kríži myslel aj na nás. A popri tom pamätajme, že naše činy nás nezachránia, ale naša viera v Ježiša Krista áno.

Na návrat k Bohu nikdy nie je príliš neskoro. Ak sa k Bohu obrátíme už v mladosti, náš život bude omnoho užitočnejší a plnší. No aj tí, ktorí činia pokánie v poslednom okamžiku svojho života, budú s Bohom v Jeho kráľovstve. Nemusíme im vyčítať ich minulosť a sťažovať sa, že ich cesta viery bola taká krátka.

Radujme sa spolu s nimi, že predsa len poznali Krista a uverili v Neho. Buďme Bohu vďační, že my sme Ho smeli poznať oveľa skôr, trebárs od detstva. Možno ani veľmi nerozmyšľame nad Ježišovými slovami: Dnes budeš so mnou v raji! Berieme ich ako samozrejme. Sú predsa súčasťou Ježišovho spasiteľného diela.

S rajom sa stretávame už na prvých stránkach Biblie pri stvorení sveta a človeka. Raj významovo v staroslovienčine predstavoval dobro, bohatstvo, rozkoš. V hebrejčine zase priestor vymedzený ohradou, ovocnú záhradu. Až do babylonského zajatia vykresľujú proroci požehnaný čas Božej milosti, ktorý nastane, obrazom úrodnosti, dostatkom vody, pokojom medzi národmi aj medzi zvieratami, medzi zvieratami a ľuďmi, vysokým vekom bez chorôb a smrti, spoločnosťou s Bohom.

V pekle, teda bez Boha a Ježiša Krista, sú len bezbožní, zatiaľ čo spravodliví sú v raji. Nehľadajme však konkrétne miesta. Niektorí Ježišovi súčasníci tvrdili, že po Adamovom páde Boh umiestnil raj do tretieho neba. Apoštol Pavol píše (2K 12,1-5) o svojom „uchvátení až do tretieho neba“, do raja, do oblasti, v ktorej spravodliví prebývajú po svojej smrti. Nevieme však, či „tretie nebo“ a „raj“ sú pre Pavla totožné. Vieme len to, že tam počul „nevysloviteľné reči“ a prišiel „k videniam a zjaveniam Pánovým“. Pavol nechce o tom viac povedať, aby sa tým nechválil. Všetko zostane zahalené tajomstvom.

Obrazom pobytu v raji je vyjadrené medziobdobie medzi smrťou a zmŕtvychvstaním pre vykúpených. V podobnom zmysle máme svedectvo NZ o odpočinku v lone Abrahámovom (L 16,23), o prebývaní s Pánom (2K 5,8), s Kristom (F 1,23). Na iných mies-

tach zase počujeme o Kristovom nebeskom kráľovstve (2Tim 4,18), o nebeskom Jeruzaleme (Žid 12,22), o príbytkoch u Otca (J 14,2). Ide tu o obrazy, z ktorých nemožno zostaviť vyčerpávajúci opis budúceho sveta, nakoľko nie je vždy jasné, či ide o medziobdobie medzi smrťou a vzkriesením alebo o budúcu Kristovu ríšu po všeobecnom vzkriesení z mŕtvych a posledným súdom.

Je jasné, že sme prvotný raj pre hriech stratili. Nech by sme mali o ňom akúkoľvek predstavu, Kristus nám otvára dvere raja a pozýva do svojho kráľovstva. Tak ako kajúceho lotra. To je jedno z troch miest v NZ, kde je spomínaný raj. Podľa Zjav 2,7 sa stratený raj znovu objaví na konci tohto veku aj so strateným „stromom života“. (Zjav 22,2) Kto je z jeho ovocia, má večný život.

Všetky naše predstavy a spôsoby vyjadrovania o pekle, raji,

Kto by to čakal, že na mieste plnom krutosti a utrpenia sa zrodí pokánie, odpustenie, viera a budú sa otvárať dvere do raja?!

kráľovstve Božom, večnosti sú nedokonalé, obmedzené našou časnosťou. To sa vzťahuje aj na biblických svedkov, ktorým bolo dané prorocké slovo a zážitok Božích zjavení. Ide však o ich zvesť, že večný Boh je Pánom nášho času. Zo svojej milosti zjavenej v Kristovi nám ponúka a dáva účasť na svojej večnosti.

Podľa vyznania apoštola Pavla (G 2,19 – 20): Spolu s Kristom sme ukrižovaní a nežijeme už my, ale žije v nás Kristus. A nakoľko teraz žijeme v tele, žijeme vo viere v Syna Božieho, ktorý si nás zamiloval a seba samého vydal za nás.

Buďme v hĺbke srdca vďační za Kristovo víťazstvo na golgotskom kríži. Veď otvára nám nanovo raj, kráľovstvo, svoju náruč a prijíma nás! Chváľme Ho a neprestajne spievajme Haleluja!

Vladimír Ferenčík, zborový farár

Ježišove slová na kríži, ako sú uvedené v evanjeliách
Matúš 27,46 – **Éli, Éli, lama sabachtani?** To je: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
Marek 15,34 – **Eloi, Eloi, lama sabachtani?** to je v preklade: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
Lukáš 23,34 – **Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia.**
Lukáš 23,43 – **Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji!**
Lukáš 23,46 – **Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha.**
Ján 19,26.27 – **Žena, ajhľa, tvoj syn! Ajhľa, tvoja matka!**
Ján 19,28 – **Žizním!**
Ján 19,30 – **Dokonané!**

Naša Katka

Po dlhých zimných dňoch zamieňame hrubé kabáty za o čosi príjemnejšie jarné bundy a pochmúrnu náladu nám strieda úsmev zo zobúdžajúcej sa prírody, štebotania vtákov či zubatých slnečných lúčov. Ak ani príchod jari vám ešte neprinesol úsmev na tvári, veríme, že najbližšia návšteva kostola vám ho vyčaruje. Navštevuje ho aj osôbka, ktorá je plná energie, životného elánu a dobrou náladou veru nešetří. Predstavujeme vám našu Katku Naháľkovú, ktorá je medzi priateľmi známa aj ako milovníčka moriek či odborníčka na domáce rezance. A prečo? To sa dozviete už v nasledujúcich riadkoch.

Katka, kto ťa pozná, musí povedať, že si veselá kopa. V živote si si prešla všeličím, ale namiesto skleslej duše pred nami sedí pokorná žena, ktorá je ochotná pomáhať a prináša radosť medzi ľudí. Ale podme pekne po poriadku. Narodila si sa do rodiny administratívnej pracovníčky a stavebného architekta. Ako si spomínaš na svoje detstvo?

Bolo pekné aj ťažké zároveň. Narodila som sa s detskou mozgovou obrnou a to si vyžadovalo neustále navštevovať rôzne vyšetrenia. Ako dieťa som pocestovala toho veľa, navštívili sme odborníkov v Prahe, Budapešti, ale aj na Slovensku. Rodina mi vždy bola oporou.

Vyrastala som spolu aj so starším bratom. On bol od detstva veľmi kamarátsky, a preto náš dvor bol vždy plný detí, ktoré sa bláznili a šantili, dokonca aj so mnou. Keďže ja som chodila na internátne školy, nemala som doma veľmi veľa kamarátov, a tak som trávila čas s bratom a jeho kamarátmi. Prešla som si aj výsmechom od detí, pamätám si, že som neraz prišla domov s plačom, ale ja sa hnevať neviem, nikdy som sa na tie deti nehnevila, len mi to prišlo ľúto.

Ocino bol vždy taká veselá kopa, moja veselosť bude určite aj po ňom. Nikdy nepokazil žiadnu zábavu. Kto ho stretol, hneď mal dobrú náladu. Bol veľkým fanúšikom filmov Laurela a Hardyho,

na ktorých sa vždy tak schuti smial a pasáže vedel prerozprávať naspamäť. Opustil nás ale skoro. Zomrel na rakovinu, keď ja som mala ani nie desať rokov.

Mamina to teda s nami nemala ľahké a vďačím jej za veľa. Už ale tiež nie je medzi nami.

Spomínala si, že si chodila na internátnu školu. Aké boli tvoje školské časy?

Prvý rok som navštevovala školu priamo v Demänovej, no kvôli môjmu postihnutiu ma odporučili do školy v Liptovskom Jáne. Tam však povedali, že som šikovná a nevidia dôvod, aby som sa vzdelávala u nich. Otec mi vybavil internátnu školu v Banskej Bystrici, ktorú som navštevovala štyri roky. Veľmi sa mi tam páčilo a vybudovala som si tam priateľstvá. V Novej Bani sa však otvoril Ústav pre telesne chybnú mládež, a tak som sa z Banskej Bystrice presunula sem. Bolo to pre mňa veľmi ťažké, bola to škola mimo centra a dennodenne som sa stretávala s deťmi s postihnutiami horšími od môjho. Pre mňa, ako dvanásťročnú, to bolo ťažké. Krstná mama mi však hovorievala, že Pán Boh nás má všetkých rád, a preto sa nemám ľutovať, ale žiť. To bolo pre mňa veľké nakopnutie a odvtedy sa riadim jedným: „Pán Boh ma stvoril na svoj obraz, a preto aká som, taká som, hlavne, že mi chutí jesť.“ (smiech)

Po základnej škole som sa vyučila za krajčírku bielizne v Bratislave. S teóriou som nemala problém, no odborný výcvik bol ťažký oriešok. Kvôli postihnutiu mám porušenú jemnú motoriku a to je pri tejto práci veľmi dôležité. Pán Boh sa však stará o mňa od malička. Mala som veľmi dobrú majsterku a vďaka jej pomoci som aj úspešne doštudovala.

Si teda vyučená krajčírka, našlo si ťa toto remeslo aj v pracovnom živote, alebo ťa odľútko do úplne inej oblasti?

Počas dospievania som začala mať problémy s kolenami, to si vyžadovalo operačný zákrok. Ako som tak trávila čas v nemocnici, začala sa mi páčiť práca v nemocnici. Bolo mi jedno, či by som pracovala ako sanitárka alebo upratovačka, cieľom bolo pracovať v nemocnici. Tu však voľné miesta neboli. Po ukončení školy a návrate domov som si prácu našla vo výrobnom závode Ďumbier. Do oddelenia obuvníckej výroby ma prijali všetkými desiatimi. Začínala som s farbením opätokov a lemov, no kvôli alergickej reakcii z farieb som musela zmeniť oddelenie. Tak som sa presunula do výroby pánskej obuvi. Závod počas môjho pôsobenia prechádzal mnohými zmenami. Zmenili sme sídlo, obuvnícka výroba sa presunula do materského závodu, z obuvi sme prešli na brašnárstvo. Väčšina kabeliek bola vyrábaná na export. V roku 1993 nastalo veľké prepúšťanie, dopyt bol slabý, a tak sa prešlo na výrobu monteriek. Závod mi ponúkol prácu už nie krajčírky, ale prácu upratovačky a ja som, samozrejme, súhlasila. Na tejto pozícii som pôsobila až do roku 2021, kedy závod Ďumbier ukončil svoju činnosť.

Okrem Služieb Božích ťa môžeme stretnúť aj vo Vrbici, či vo všedné dni v Betánii. Čo ťa sem privádza?

Pán Boh to má všetko v svojich rukách. Keď sa začala šíriť informácia, že závod skončí, vyrozprávala som sa pánovi farárovi Bochničkovi. Ten mi v jeden deň zavolať a ponúkol mi prácu v našom zbore. Od roku 2021 ma tak môžete stretnúť v Betánii, na farskom úrade či vo Vrbici. Starám sa o poriadok a čistotu priestorov. V závode som sa cítila úžasne, ale tu sa cítim ako v nebi. Nie všetko som schopná upratať, sú veci ktoré nemôžem alebo nedokážem urobiť, ale mám okolo seba takých ochotných ľudí, ktorí mi pomáhajú. Či už ide o brata farára Ferenčíka, pána farára Bochničku, Lenku, Vierku alebo Alicku. Nikdy mi nepovedia nie a vždy majú ochotné srdce pomôcť. Každý deň sa teším na prácu a na týchto ľudí.

Tvoju vieru, Kati, je cítiť z každej strany. Ako si k nej prišla?

Moja stará mama bola veriaca. Od detstva ma učila modliť sa, pred spaním alebo pred jedlom. Modlitbu považovala za veľmi dôležitú súčasť dňa. Mala však veľmi ťažký život. V prvej svetovej vojne prišla o manžela a neskôr prišla aj o svoje štyri deti. Jej viera oslabila, no mňa sa snažila vždy vo viere povzbudzovať. Sľúbila som jej, že nikdy neprestanem veriť, a ako dieťa som nevedela, čo sľubujem. No dnes viem, že uveriť bolo to najkrajšie a viera mi pomáhala a pomáha v živote až dodnes.

Viem, že si dlho túžila aj po konfirmácii...

Keď som mala 9 rokov, môj brat konfirmoval. Aj ja som chcela, no nakoľko som už v tom čase chodila do Bystrice, nebola som schopná navštevovať výučbu. Nikdy som sa však nehanbila za to,

že som evanjelička. Mňa veľmi fascinovalo chodiť do kostola, chcela som tam chodiť, len nikto tam z môjho okolia nechodil. Ja som však veľmi zvedavý človek a časom som sa prihovorela jednej kolegyni v závode. Vyzerala ako taký bezstarostný človek. Ona mi začala rozprávať o jehovistoch a pozvala ma na stretnutie k nim. Mne netreba veľa, a tak som prišla. Navštevovala som ich zjazdy, čítali sme Bibliu, páčilo sa mi tam, no nebolo to to pravé orechové. V roku 2002 ma jedna pani pozvala na večiereň k nám do zboru a ja som neváhala. Verím, že ju Pán Boh poslal. A to ma tak oslovilo, že som tam začala chodiť pravidelne. Nakoniec sa mi podarilo aj skonfirmovať. Konfirmandskú výučbu som s ďalšími dospelými absolvovala u pani kapláanky Janky Kaňuchovej. Ona to všetko vedela tak pekne vysvetliť. Za to všetko som vďačná.

A poznáme ťa aj zo spevokolu...

Áno. V zbore dlhodobo pôsobil spevokol a pán farár Ferenčík jednu nedeľu v kostole pozval ľudí zapojiť sa do spevokolu. Povedala som si: a čo, choď sa pozrieť a uvidíš. Spievala som soprán a neskôr alt až do začiatku pandémie. Teraz sa už nestretávame, nie je dosť spevákov, ale rada si zaspievam aspoň pri upratovaní (úsmev).

Kto ťa pozná, vie, že ty si veľký milovník moriek. Odkedy ťa sympatia k týmto zvieratám drží?

Doma sme 13 rokov chovali morcky. A my sme kupovali také trojdňové, a to sú také krásne tvory. Pozriete na ne a hneď preskočí iskra, no a odvtedy sme ja a morcky veľké kamarátky.

Okrem moriek ťa poznáme aj ako rezancovú dámu. Povieš nám, čo máš spoločné s rezancami?

Pamätám si to presne, boli letné prázdniny v roku 1976 a môj brat mal návštevu. Ja som sa rozhodla, že pripravím rezance. Spravila som si cesto, vyvaľkala a krájala. Odvtedy krájam a krájam rezance, len čo rozlepím oči. (smiech) Mnohé aj darujem.

Väčšiu časť svojho života si prežila v Demänovej. V súčasnosti bývaš na Nábřeží. Ako sa ti tu býva?

Presťahovala som sa tu po smrti mojej maminky. Som tu pod krídlami mojej neterky Beátky, ktorá sa veľmi dobre o mňa stará. Nie je deň, kedy by sme si spolu nezavolali.

Čo pre teba znamená Veľká noc a ako ju budeš tráviť?

Na Veľký piatok si pripomínam veľké utrpenie Pána Ježiša. Je to pre mňa veľmi silné. Nikto by takéhoto niečoho nebol schopný urobiť pre druhých. Na Bielu sobotu verím, že sa mi podarí stretnúť s kamarátkou, s ktorou sme sa dlho nevideli. V nedeľu zvyknem tráviť doma, ale uvidíme, čo tento rok prinesie.

Máš svoje životné motto alebo biblický verš, ktorý ťa sprevádza a ktorý si často pripomínaš?

Také moje motto je, že sa netreba hnevať. Život je krátky a pominuteľný, preto treba s ľuďmi vychádzať dobre.

Ďakujeme za rozhovor.

Ďakujem aj ja.

Zhovárал sa: Ján Blcháč / Foto: Samuel Žiaran

Rozhovor prepísala: Stanislava Pethövä

POKRAČOVANIE PASTIERSKEHO LISTU

Mnohí žijeme v rozdelení názorov, v spoločnosti politického nepokoja, kde sa referencie zmietajú v mediálnej manipulácii. Mnohí opúšťajú pravdu a lásku, milosrdenstvo aj pokoru.

Posolstvo veľkonočného rána je úžasné v tom, že Ježiš nás v našich problémoch, nepokoji a sklamaníach nenecháva samých. Kráča s nami po ceste nášho života, aj keď Ho nevidíme, alebo sme Ho prestali vnímať. Túži, aby sme nanovo porozumeli Jeho osobe, vykupiteľskej smrti aj vzkrieseniu, ich dôležitosť pre našu spásu. Učeníkov napomína, poukazuje na dôležitosť reštartu života viery – k návratu porozumenia Písmu a k spoločenstvu stola, kde sa dáva poznávať očami viery ako živý Pán, ktorý zapaľuje živú veľkonočnú vieru. Je veľmi dôležité, aby sme vo chvíli, keď sa do života a sveta vkráda noc, cítili Pánovu blízkosť. V jej žiari sa zapaľujú srdcia a rodia sa obraty na životných cestách.

Prajeme si, aby slová učeníkov: „Či nehořelo v nás srdce...? A vstali v tú hodinu, vrátili sa do Jeruzalema. ... hovorili vskutku vstal Pán“, boli realitou aj života našej cirkvi. Návrat do spoločenstva Slova a k jednému Kristovmu stolu, kde vzkriesený Pán zapaľuje oheň viery a mení realitu nepokoja na zaslúbenie „Pokoř Vám“. Táto skutočnosť aktivizuje. Kde ľudia stretli Krista, nesedia nečinne. Chcú slúžiť v spoločenstve, do ktorého patria. Dnešná doba, bratia a sestry, potrebuje ľudí „horiacich srdc“, ktorí vyznávajú „vskutku vstal Pán“.

Prajeme Vám, aby ste aj počas tohtoročných sviatkov Veľkej noci mohli reálne zažiť skúsenosť biblických slov:

„Tu sa im otvorili oči a poznali Ho.“

S priáním Božieho pokoja, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech Váš chráni a ostríha Vaše srdcia, aby ste naplnení pokojom Vzkrieseného, stali sa pokojom pre dnešný nepokojný svet.

Peter Mihoč

biskup VD ECAV

Ivan Elko

generálny biskup ECAV

Ján Hroboň

biskup ZD ECAV

ČO JE STARÉ, ČO JE NOVÉ V NAŠOM ZBORE

Milí priatelia, v tomto článku by som vám rád trochu priblížil vyhodnotenie roku 2022 a výzvy na rok 2023. V minulom roku sme mali 3038 evidovaných členov cirkevného zboru. Pokrstených bolo 43 ľudí, pochovali sme 52 členov. Sobášených bolo 8 párov a konfirmovaných 24 detí a 2 dospelí.

Po pandémie sa dostal do pôvodných počtov aj bohoslužobný život. Celkovo sme vykonali 365 služieb Božích. Sviatosť Večere Pánovej prijalo 1083 komunikantov. To sú štatistické čísla.

Okrem toho sa stretávala detská besiedka, dorast, staršia mládež a dospelí na biblickej hodine. Žiaľ, zatiaľ sa nám nepodarilo nanovo rozbehnúť spevokol.

Vyučujeme na všetkých základných a stredných školách okrem Stavebnej strednej školy. Pravidelne bohoslužby máme aj v troch domovoch dôchodcov, ktoré sú na území cirkevného zboru. Toto sú veci, ktoré nás tešia. To, čo nás trochu trápi, sú počty ľudí. Asi okrem dcérocirkví Okoličné a Vrbica sme všade zaznamenali pokles. Počas niektorých nediel po Zjavení bol pohľad na náš kostol, čo sa týka účasti, naozaj smutný. Preto som veľmi vďačný za každého človeka, ktorý v deň sviatočného odpočinku príde chváliť Pána Boha. Viem, že to chce čas, aj to, že sa ešte trochu ľudia boja pandémie. No uvedomujem si aj to, že ľuďom spoločenstvo prestalo chýbať. Je to úloha pre nás všetkých. Vzájomne sa povzbudzovať, požehnávať a privádzať ľudí ku Kristovi.

V roku 2022 sa podarilo dokončiť úžasné dielo v Iľanove. V druhú adventnú nedeľu dvaja bratia biskupi požehnali a posvätili tento aj polyfunkčný priestor. Nech našim milým Iľanovcom dlho slúži. Už sa tu organizujú koncerty, ale i kary. Svoju činnosť začala cukráreň Lýdia. To je veľká výhoda mať cukráreň rovno pri kostole. Tak, keď niekedy pôjdete na nedeľnú prechádzku, určite sa zastavte.

Tak, ako v celej spoločnosti, aj nás zasiahla výzva s rastúcimi cenami energie. Ako keby sme to tušili a posledných 5 rokov sme masívne investovali do zníženia spotreby elektriny aj plynu. Takže sme boli pripravení. Ešte sa nás zvýšenie energie nedotklo aj kvôli tomu, že sme mali dlhodobé kontrakty a aj rok 2023 je ešte zazmluvnený. Problém, ak sa medzitým energie neznížia, môže nastať v roku 2024. Preto sa opäť pripravujeme. Aj tento rok znova investujeme do nových, úspornejších kotlov.

A čo nás čaká? V prvom rade nové nápady, nové impulzy, ako by sme mohli osloviť evanjeliom. To je naša prvoradá povinnosť. Na presbyterstvách sme si naplánovali aj niektoré rekonštrukcie, ktoré by sme radi v roku 2023 zvládli:

- I. Sirotinec - dokončiť poslednú etapu výmeny okien. Tento bod je už splnený. Dvaja kirgizskí moslimovia, štyri dni vo februári a všetko bolo vymenené.
- II. Stará fara - nové kúrenie, maľovanie a všetko ostatné. Aj tento bod je už z hlavnej časti splnený. Veľká vďaka firme pána Husárika, ktorá už dokončila rekonštrukciu kotolne na ubytovni v Ploštíne, na starej fare a pokračuje smer Bethánia a Sirotinec.
- III. Nové vnútorné dvere kostola - už sú vo výrobe a v apríli, by mali byť namontované.
- IV. Rekonštrukcia zvonov vo Vrbici a v Ploštíne - vynakladáme veľké úsilie, aby sa aj toto dielo podarilo. V decembri si pripomenieme sté výročie pričlenenia Vrbice k Liptovskému Mikulášu. Keby sa najväčší zvon, aký v Mikuláši máme, pri tejto príležitosti rozoznel, bolo by to nádherné. Mám prísľub, že nám urbáre a Mesto Lipt. Mikuláš s tým trochu pomôžu. Veľká vďaka všetkým dobrým ľuďom.
- V. Pastoračné centrum - ak sa podarí, tak zrekonštruovať fasádu domu. Už osem rokov to odkladáme, lebo stále je niečo dôležitejšie. No ak o ňu nechceme načisto prísť, musíme niečo urobiť.
- VI. Vrbický organ - pýta si nové dýchanie. V jeho prípade je to elektromotor. Už dlhšie sa ho chystáme vymeniť, no teraz je už ten najvyšší čas.

Podakovania

Od začiatku roku sme prežili množstvo pekných a požehnaných vecí. Naši bratia M.Fiačan a M. Makovický urobili **sedenie vo Vrbickom chráme** na chóre. Len z druhotných surovín.

Po troch rokoch sa podarilo zorganizovať **konfirmačný chatu**. Veľká vďaka celému tímu. Zúčastnilo sa na nej 30 konfirmandov. Super program a do podrobností zorganizovaná každá chvíľa. Deti boli plné zážitkov a dospávali 2 dni.

Nakoniec sa chcem veľmi pekne poďakovať Jozefovi Bačovi, skvelému klampiarovi. V čase i nečase **zachraňoval strechu nášho kostola**. Po zime vypadlo alebo bolo zničených viac ako 30 škridiel. Nebyť jeho ochotnej služby, bol by náš kostol celý zatečený.

Nech dobrý Pán Boh jemu aj všetkým slúžiacim v zbore požehnáva zdravím a optimizmom. Viac o dianí v zbore sa dočítate na ďalších stránkach.

Marián Bochnička
Preds. zborový farár

Zo života zboru

NÁDEJ ADVENTU

V nedeľu 11.12.2022 sme o 16:00 v rámci série mestských adventných koncertov v našom kostole privítali zoskupenie The Hope Gospel Singers (jedno z telies Continental ministries Slovakia), ktoré je na hudobnej scéne už viac ako 23 rokov. Tentokrát sa predstavili v novom zložení a bolo čo počúvať, nad čím uvažovať.

Brilantne podané gospelové piesne a spirituály ako God is able, Your Love, Joyful, Joyful či Agnus Dei, ale aj acapella Búvaj dieťa krásne prerývané úryvkami z Biblie o príchode Pána Ježiša Krista sa dotkli asi všetkých. Naš zbor vyjadruje vďaka mestu Liptovský Mikuláš za finančnú podporu koncertu, ako aj za pravidelnú iniciatívu mestských adventných koncertov. *red.*

KOLEDOVANIE

V advente sme začali nacvičovať koledy. Na začiatku bolo trochu obáv, či dáme dokopy starú partiu. Ľudia mali predsa len ešte rešpekt zo stretávania. No privítali sme medzi sebou nielen super hudobníkov, ale, čuduj sa svete, po troche prehovárania, lámania aj nových skvelých spevákov. Na Štefana sme spievali v Ondrašovej a v Okoličnom. Mierne sme pozmenili bohoslužobný poriadok a zahráli piesne v pomerne rezkejšom tempe. Keďže s nami spieval i brat kazateľ BJB Robko Pálenčík, zaspievali sme i v baptistickej modlitebni. Prišli si nás vypočuť aj Ukrajinci, o ktorých sa naši milí baptisti starajú. Aj trochu kvôli nim sme nacvičili jednu úžasnú rusínsku koledu, ktorá sa vzápätí stala hitom. Bolo im vidno na očiach, že ju poznajú. Čo môže byť viac, ako priniesť trochu radosti?

V Demänovej pri zvoničke, v Iľanove to už boli také prirodzené a tradičné úžasné zastavenia. No prišli Domovy dôchodcov! V Ondrašovej sa žienky krásne poobliekali, potešili. Na Podbrezinách nás bolo skoro 70. Dôchodcovia vyspevovali krásne a hlavne naspamäť. Už sme sa rozlúčili, pozdravili a vtom na nás pozreli také smutné oči. Pán farár, a nemohli by ste ešte zaspievať Mám ja hrušku? Hudobníkom nebolo potrebné viac povedať. A speváci? Všetko, len sa nedať zahanbiť. Samozrejme, pri hruške neostalo. Po celom domove sa ozýval spev. Ruky hore, chodítka odložené a naše dôchodkyne s väčšou energiou, ako mladé dievčatá. Aj o tom je cirkev. O radosti, o dobrej nálade. Nech sa len partia spevokolu nerozpadne. *MB*

TROJKRÁĽOVÝ BEDMINON

Po dvojročnej nútenej pauze sme sa mohli s nadšením pustiť do organizovania jubilejného desiateho ročníka bedminonového turnaja. Trojkráľový turnaj sa konal 07.01.2023 v priestoroch Liptov Arény. Svoje sily si prišlo zmerať 20 tímov v troch už štandardných kategóriách (začiatočníci, mierne pokročilí a pokročilí). Po dlhom odopieraní sociálneho kontaktu všetkým dobre padlo byť v spoločnosti príjemných ľudí a spojiť tak príjemné s užitočným – urobiť niečo pre svoje zdravie a zároveň spoznať nových ľudí či posediť pri kávičke a koláčiku so starými známymi. Po spätnej väzbe od hráčov a divákov môžeme smelo povedať, že aj v tomto roku sa turnaj vydaril a my sa už teraz tešíme na všetkých, ktorí sa prihlásia opäť o rok. Tak hor sa trénovať, priatelia! *KP*

Na frontovej línii - Bod 0

6. februára 2023 sa v sále nášho cirkevného domu uskutočnilo stretnutie s dvoma misijnými a charitatívnymi pracovníkmi z Ukrajiny. Svoje skúsenosti a svedectvá z frontu nám porozprávali kapláni Anatolij Emma a Evgeniy Blishchik. Obaja pracujú priamo na fronte v tých najexponovanejších územiach a zákopoch. V úvode páni poďakovali za všetku pomoc, ktorú sme my Slováci voči ukrajinskému národu preukázali a naďalej preukazujeme, veľmi si to v mene celej krajiny vážia. Obaja nám porozprávali svoje autentické svedectvá a zázraky, ktoré Boh koná počas vojny v ich životoch, ale aj v životoch iných ľudí.

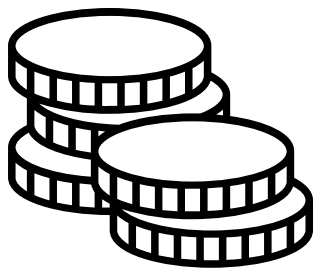
Evgeniy Blishchik pôsobí ako kaplán priamo na fronte, kde sa dennodenne stretáva s vojakmi a veliteľmi, ktorí sú 300 – 500 metrov od nepriateľa. Porozprával nám svoj príbeh o tom, ako učí vojakov modliť sa, číta im z Biblie, povzbudzuje ich do každého dňa. Ako Evgeniy hovorí, na fronte a v zákopoch neexistujú ateisti, niektorí sa tam modlia poslednýkrát a niektorí prvýkrát. Vie, že s mnohými, s ktorými sa modlí, sa už viac neuvidí.

Anatolij Emma pôsobí ako kaplán v nemocnici. Všetky nemocnice, liečebne, nemocničné sklady sa premenili na priestor, kam prinášajú zranených. Dennodenne prichádza do kontaktu s ľuďmi, ktorí prišli o končatiny, nemôžu chodiť, majú postrelenú hlavu, chrbát a podobne. Aj on prichádza do kontaktu so zázrakmi, kedy ľudia zničení, bezvládni, s chuťou umrieť zrazu vidia nádej a chuť do života.

Stretnutie a slová pracovníkov obohatili aj autentické zábery z cesty na front, vďaka ktorým sme mali možnosť vidieť zničené domy, školy, infraštruktúru, zábery z nemocníc a prevozu ranených. Mali sme možnosť nazrieť do vojenského zákopu a vidieť život vojaka počas boja či v čase oddychu. Zmyslom stretnutia nebolo robiť nejakú propagandu, zmyslom stretnutia bolo ukázať Božiu moc, poukázať na to, že Boh existuje, že koná zázraky, aj keď to mnohokrát nevidíme. Modlime sa za Boží pokoj pre Ukrajinu. **red.**

NA ČO VLASTNE PRISPIEVAME

alebo ako funguje cirkevný príspevok

Milí priatelia, nie celkom rád hovorím o financiách, ale na konvente ma poprosili, aby som v nejakom príležitostnom článku pár viet napísal. Keď sme boli pokrstení, okrem matriky sme boli zapísaní aj medzi členov cirkevného zboru. Aj keď sme sa napríklad presťahovali, prišli sme na farský úrad a zapísali sme sa medzi členov. Odvtedy máme v cirkvi svoje práva, ale aj svoje povinnosti. Každý rok my všetci evanjelici, ktorí bývame v Liptovskom Mikuláši, prispejeme ročne 10€ svojmu zboru.

Toto je teória. V praxi toto urobí 60% veriacich. Výnos cirkevnej dane je zhruba 19000€. Lenže aj

zbor má svoju povinnosť. Prispieť seniorátu, dištriktu a generálnej cirkvi. V našom cirkevnom zbore je to 32000€. Drvivou väčšinou týmito prostriedkami podporujeme menšie cirkevné zbory. Aby aj ony mohli mať svojho pána farára. Ono to financovanie cirkvi štátom nie je až také jednoduché. Áno, štát prispieva na pracovníkov v cirkvách. Lenže táto suma nie je ani na úrovni minimálnej mzdy. A keďže žiadny zamestnávateľ nemôže dať menšiu mzdu ako je minimálna, naša cirkev bytostne potrebuje dodatočné zdroje. No a na tie sa skladáme a prispievame. Nejdú na nič iné ako na minimálnu mzdu. Aj keď nám to spôsobilo určité starosti, aj keď by sme mohli opraviť ďaleko viac vecí, povedzte: čo by sme mali z pekných kostolov a budov, keby sme nemali nových kolegov teológov a cirkiev, ktorú si ctíme a máme ju radi?

Preto vás pekne prosím, ak nie ste si istí, či máte, alebo nemáte príspevok uhradený, zavolajte nám, napíšte email, alebo nás prídte pozrieť. Radi vám odpovieme a cirkevný príspevok sa dá uhradiť aj prevodom na účet cirkevného zboru (len prosíme do poznámky uviesť: CP, meno a adresu a počet osôb). Všetky informácie nájdete na našej stránke. Bolo by výborné, keby sme si túto povinnosť všetci členovia cirkevného zboru splnili. Vtedy by sme nemuseli cirkevný príspevok zvyšovať. Žiaľ, tak to nie je a my ostatní musíme uhradiť príspevok aj za tých, čo pozabudnú. V roku 2024 bude cirkevný príspevok 15€ na jednu osobu. Verím, že to v láskavosti pochopíte. Iné zdroje, ktoré máme, musia zabezpečiť chod farského úradu, energie, opravy a všetko ostatné. Niekedy je to naozaj úloha pre kúzelníka, no stále hovorím, keď urobíme veci čestne a svedomito, Pán Boh nás požeňná! **MB**

Z NAŠICH MATRÍK

obdobie: 2.12.2022-21.3.2023

SOBÁŠ: Bartko Tomáš a Kučerová Katarína,
Nahálka Lukáš a Guráňová Lucia,
Capko Leo a Ferenčíková Anna

POHREBY: Staroň Pavel (85), Mitašíková Marta (69),
Urbanová Emília (94), Klunga Ján (69),
Šuvada Vladimír (66), Mlynár Pavel (85),
Straková Emília (83), Benková Danuša (72),
Sedliak Milan (91), Žudelová Želmíra (82)

Cirkevný zbor ECAV
na Slovensku
Liptovský Mikuláš

ZVESTI - občasník cirkevného zboru ECAV Liptovský Mikuláš

Ročník 27 / číslo 1 / 31.3.2023

Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru

Redakcia: obsah a grafika: Ján Blcháč ml., Ing. Stanislava Pethövä
gramatická korektúra: Mgr. Janka Záborská

Vydáva: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Liptovský Mikuláš,
Tranovského 6, 031 01 Lipt. Mikuláš **Kontakt:** info@ecavlm.sk, 044-5522146

Vytlačil: REPROservis Kováč, s. r. o. v náklade 450 ks.

(Ne)obyčajný influencer

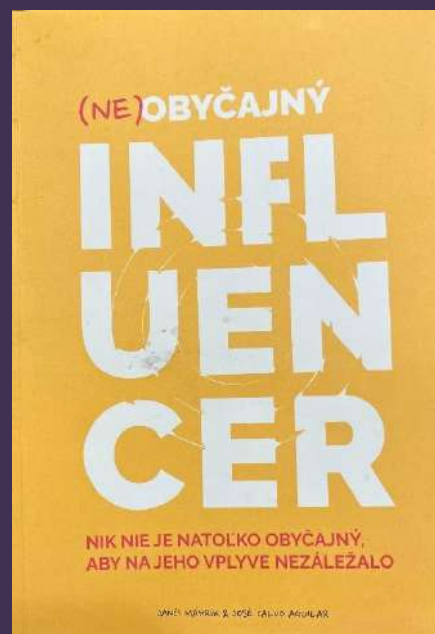
Nik nie je natoľko obyčajný, aby na jeho vplyve nezáležalo
Janči Máhrik a José Calvo Aguilar

Už podnázov knihy nám prezrádza, že táto kniha je určená pre mňa, pre teba, pre každého z nás... Nezáleží, či si dievča alebo žena, chlapec alebo dospelý muž, či mladý alebo človek v zrelom veku.

„Dá sa vplyvu vyhnúť? Dá sa rozhodnúť, že ja proste vplývať nebudem a hotovo?“, aj to sú otázky, nad ktorými môžeme spolu s autormi premýšľať.

Kniha je písaná sviežim štýlom, so zmyslom pre humor a odvahou ísť hlbšie k podstate. Postupne nás autori sprevádzajú jednotlivými témami, pričom text je popretkávaný ich osobnými príbehmi, využívajú mnoho ilustrácií zo života, takže situácie sa čitateľovi zdajú veľmi známe a ľahko vieme na vlnu ich premýšľania naskočiť. Zaujímavé a podnetné sú aj otázky na konci každej kapitoly, ktoré nás dovedú k zastaveniu sa a preneseniu do osobnej roviny nášho vlastného života.

„Ty influencer si. Nevieš ním byť.“ Prináša to so sebou výzvu aj dobrodružstvo a zároveň určitú zodpovednosť. Vrelo odporúčame. //

Zelený štvrtok (6.4.)

Večera Pánova

L. Ondrašová 15:30 / Hl. kostol 17:00 / Iľanovo 17:00

Veľký piatok (7.4.)

Služby Božie

Hl. kostol 9:00

Biela sobota (8.4.)

Bielosobotné modlitby

Stará fara 14:00-18:00

Prísť aj odísť sa dá kedykoľvek

Veľkonočná nedeľa (9.4.)

Služby Božie

Hl. kostol 9:00 / L. Ondrašová 9:00

Iľanovo 10:30 / Okoličné 10:30

Veľkonočný pondelok (10.4.)

Služby Božie

Vrbica 9:00